

Amateurtuindersvereniging de Pioniers

Bezoekadres:

Kögllaan 30, 3571 PZ Utrecht
secretaris@depioniers.nl
www.depioniers.nl

Postadres:

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Redactie: Evelien Pullens

Layout: Evarien Tuitert

In dit nummer

Van het bestuur	2
Puttertjes	2
De verdwenen tuinen en parkeerterrein van de Pioniers	3
Portret van Annemieke Wilbrink	4
Drie-parken-wandeling Utrecht Noordoost	5
Een leuke Podcasttip: De Groentjes	5
Buurman weet alles	6
De vijver van tuin 116	7
Tips van de maand	7
Update van de schouwcommissie	8
Zaagclub	8
PioDeelt	8

KOM JE OOK?

Agenda

GroenmoetjeDoen!Dag
12 juni, 11.00 opening

Expositie Monique Riphagen
17 april – 26 juni

FOTO: CORINA RAINER, UNSPLASH

Van de redactie

Storm, regens, vroege warme dagen. We worden heen en weer geslingerd tussen verschillende weertypes, allerlei emoties en confronterende situaties in de wereld om ons heen. Maar onze natuur trekt zich daar niets van aan.

Daar zijn ze weer, de vergeet-mij-nietjes, de magnolia, de tulpen, narcissen en de overweldigende hoeveelheid vogels. Soms iets vroeger dan anders, soms iets later, maar ze laten zich niet van de wijs brengen. Ze zijn er gewoon. Mijn omgevallen oude boom laat zich begroeien met klimop en zich doorboren door allerlei kleine dieren. Wie weet, misschien is het wel ergens goed voor dat deze boom nu scheefhangend langzaam voedsel is geworden voor alles wat kruipt en pikt en wurmt. De natuur vindt een weg in die dingen die er om ons heen gebeuren, heel flexibel.

En de mensen? Ik kreeg een interessant artikel uit de Volkskrant toegestuurd over het belang van de mensendiversiteit van tuinenparken. "Als men het heeft over het behoud van tuinenparken gaat het stevast over 'de groene oase aan de rand van de stad', over de beestjes, bijtjes, vogels, egels, over het belang van biodiversiteit. Allemaal waar natuurlijk, maar mij gaat

het vooral om al die verschillende mensen die met elkaar iets moeten ondernemen en onderhouden. Rond de gesegregeerde steden vervullen de parken een unieke maatschappelijke functie: ze brengen mensen samen die elkaar anders niet meer zouden tegenkomen. Het piept en het kraakt soms. Maar juist dat, het samen bepalen van regels en normen, het praten en het luisteren, dat is het werkelijke belang van deze plekken." (Lees [hier](#) het hele artikel)

Verder in de nieuwsbrief aandacht voor het belang van vijvers, maar ook over het teveel aan water, de afwatering en mos wat water vasthoudt. Over vogels die in water baden en de kikkers die in het water groeien en slakken eten. Je kunt lezen over een tuin met vakken. En wandelen, wandelen langs een groene zone in Noordoost.

Evelien Pullens

Van het bestuur

Na de drie stormen inclusief schade op ons terrein, meerdere omgevallen bomen, maar gelukkig net niet op een huisje, maar dat scheelde echt niet veel, was het opeens een heel erg lekker weertje begin maart, geen corona restricties meer en leek het een mooi begin van het seizoen te worden.

Helaas toen een forse domper, een ingeslagen ruitje, en nog één en een inbraak, en nog één en nog één en nog één... in totaal minstens 10 huisjes waar in meer of mindere mate veel overhoop is gehaald, spullen vernield en aanwezig voedsel genuttigd. Erg vervelend. Maar ook mooie reacties op de Pio-preventieapp, aanbod van hulp, controle rondjes, ontdekking dat het achterhek niet deed wat het moest doen. De aanleiding was niet fijn, maar het verenigingsgevoel voelde ik ook! Belangstelling om aan te sluiten bij de Pio-preventie groep met nu al 52 deelnemers? Laat even weten bij één van de bestuursleden, zij kunnen je toevoegen. Wat ik ook heel mooi vond was de reactie van één van de gedupeerden: "Hoe vervelend ook, ik hoop ook dat de persoon toen die met het gevonden snoepgoed en al in mijn bed ging liggen even genoten heeft van deze bijzondere plek" Een mooie vorm van omdenken!

Door de schade rondom de storm en de inbraken kwam het onderwerp verzekeringen weer hoger op de agenda, tip aan onze leden, weet hoe je verzekerd bent!

Wat heel erg fijn is, is dat we weer versterking hebben in ons bestuur! Annemiek Wilbrink (verderop in de nieuwsbrief een interview met haar) loopt nu al weer een poosje mee en heeft ook al wat klussen opgepakt. Waaronder ook de afhandeling van de collectieve verzekeringszaken. Tijdens de afgelopen ALV is Annemiek officieel aangesteld als nieuw bestuurslid. Dus vragen daarover zullen via de penningmeestermail bij haar terecht komen.

*Namens het bestuur,
Tjitske van der Woude*

Puttertjes

Eerst kwam er eentje.

U kent ze misschien wel, die bontgekleurde, rood, geel, zwart, wit, ook en vooral dat kopje. Een beetje clownesk wel.

Ik zie ze niet vaak, maar áls ik er een zie, houd ik onwillekeurig m'n adem in.

Ze houden, vooral 's winters, van de Kaardebol. Dus daarom wellicht dat ze weleens in mijn tuin komen.

Zij, of hij, ging badderen. Niet zo spectaculair was dat. De merel doet het veel uitbundiger.

Maar toen... toen ging zij zich poetsen, in de Lijsterbes, helemaal aan de overkant van het grasveld. En wat een poetsbeurt was dat! Vergeleken daarbij stelt die van de koolmees weinig voor.

Het puttertje leek van geen ophouden te weten.

En toen kwam nummer twee. Jee wat leuk, een paartje dus. Hetzelfde ritueel. Samen in de Lijsterbes. Samen aan het poetsen. Terwijl nummer twee nog bezig was, ging nummer één het bad weer in.

Ik hoopte stilletjes dat ze daarna naar het vogelhuisje zouden gaan. Dat leek mij wel het summum, hoewel ik niet eens weet hóe zij nestelen.

Maar nee, helaas, na al het gepoets vlogen zij samen richting de Sneeuwvlokjesboom (zo noemen wij die met die lichtroze bloesem en het donkere blad altijd) van de overburen.

Beetje ontrouw wel, maar het zij ze vergeven. Want wat een feestje was het weer. Een stil feestje, zomaar voor niets.

Judith Schuil

HET (FELLE) GEEL ZIT IN DE VLEUGELS EN ZE NESTELN ZO ONGEVEER ALS DE MEREL, MAAR WAARSCHIJNLIJK WEL HOGER. NIET IN EEN HUISJE DUS.

Oud & Nu

De verdwenen tuinen en parkeerterrein van De Pioniers

Tot in de jaren negentig van de vorige eeuw was de achteringang van ons tuinenpark gesitueerd aan de zijde waar nu de Aartsbisschop Romerostraat loopt. Aan het eind van de Perenlaan kwamen, via een bruggetje over de sloot, op een ruim parkeerterrein. Aan de andere kant van het parkeerterrein lag een schooltuinencomplex.

Op 29 oktober 1990 berichtte het Utrechts Nieuwsblad dat het college van Burgemeester en Wethouders er definitief voor gekozen had om het volkstuintencomplex van De Pioniers in de wijk Voordorp te bebouwen. Op het

complex zouden 150 woningen worden gerealiseerd. Het complex van De Pioniers zou worden verplaatst naar een andere locatie. Er waren twee opties: in het (toekomstige) Noorderpark of op een strook grond in de lus tussen Blauwkapel en de rijksweg 27 (thans A27).

Na jaren van onzekerheid vonden de oorspronkelijke plannen uiteindelijk geen doorgang. De Pioniers mochten op de huidige locatie blijven en de schade bleef beperkt tot het inleveren van 11 tuinen, namelijk de tuinen 6 t/m 13 en 79 t/m 81. Achter het complex van De

Pioniers werd de Aartsbisschop Romerostraat aangelegd die, via een nieuwe spoorwegovergang, een aansluiting kreeg op de Kapteynlaan. Achter de huizen aan de Aartsbisschop Romerostraat werd een waterloop gegraven. Een aantal van de ingeleverde Pioniers tuinen verdween letterlijk in dit water. De achteringang en de daarbij behorende parkeergelegenheid werden verplaatst naar de huidige plek aan de Sartreweg.

Rian Kraan

▲ HET PARKEERTERREIN EN ACHTERINGANG VAN DE PIONIERS IN 1988. LINKS EEN SCHOOLTUINENCOMPLEX. RECHTS HET TUINENCOMPLEX VAN DE PIONIERS.

▲ DE SITUATIE IN 2022. LINKS DE HUIZEN AAN DE BISSCHOP ROMEOSTRAAT EN HET WATER WAARIN EEN AANTAL PIONIERS TUINEN VERDWEEN. RECHTS HET TUINENPARK VAN DE PIONIERS.

Lievelingsplant:

de Kardoer of de Kaardebol. "Ik houd van die grote niet-eetbare bloemen. Maar ook van kleine bloemetjes zoals Vergeet-me-nietjes of Goudsbloemen."

Lievelingsmoment:

Eind van middag als de vogels tevoorschijn komen en zij de tuin gaan overnemen.

Portret van Annemieke Wilbrink (Tuin 90)

Alle bloemetjes moeten een kans krijgen

Het is nog vroeg in het voorjaar, maar de belofte van zomer en lente is al zichtbaar. De zaaibedden liggen klaar, sommigen al ingezaaid en met sprietjes boven de grond, anderen nog bedekt. Voorzichtig loop ik de tuin van Annemieke op. Er staat een tas op tafel, ik roep. Annemieke komt aangerend van achter het huisje. "Sorry, ik was in de kas!" Ze haalt thee en we gaan aan de ruime tafel zitten, die gemaakt is door haar man Paul. "Hij is van het huisje en het bouwen," vertelt Annemieke.

Er lag een leeg stuk land voor haar klaar wat ze kon gaan invullen

Drie en een half jaar geleden nam Annemieke de tuin over van de familie Matthijsen. Dat was prettig, de tuin was goed onderhouden en er lag een leeg stuk land voor haar klaar wat ze kon gaan invullen. Annemieke was de Pioniers ingerold via de schooltuinen en een PioPetite-tuin. Toen ze stopte met werken, besloot ze een grote tuin te nemen.

Ze was haar hele leven al geïnteresseerd geweest in biologie en de natuur, maar tuinieren is ze pas gaan leren in de schooltuin. Niet alleen uit boeken of van Peter Voortman, die de schooltuin had opgezet, maar ook van de schoolkinderen die overal fris tegenaan keken. "Ik genoot van de Goudsbloemen die tussen de jonge worteltjes groeiden en wilde

ze er niet tussenuit halen," vertelt Annemieke, "Een meisje zei toen; maar we kweken worteltjes, geen bloemen. Daar had ze helemaal gelijk in." Annemieke moet lachen om zichzelf. "Ik vind het nog steeds heel moeilijk om een plant er uit te halen, ik koester alles wat groeit, alle bloemetjes moeten een kans krijgen. Kijk, hier staat nog een Fuchsia van Dick Matthijsen. Ik houd eigenlijk niet van die bloemen, maar een plant die het zo goed doet haal ik er niet uit. Deze heeft al drie winters overleefd en dat is wel heel bijzonder voor een Fuchsia."

Een manier van leven

"Mijn tuin op de Pioniers is voor mij een manier van leven, connectie maken, groen om me heen. Dit is een paradijselijke bubbel in de stad. Zulke plekken moeten behouden blijven." Annemieke is er bijna elke dag. Behalve in de winter. "Die wintermaanden geven me ook wel weer rust om andere dingen te doen, want soms trekt de tuin zo hard dat ik er onrustig van word." Het kale vlak wat Matthijsen achter liet, heeft Annemieke verdeeld in 18 vakken. Op deze bedden past ze wisselteelt toe. "Kijk, dit is mijn wortel-en-ui-vak dit jaar, dan het aardappelvak, bonenvak, kolenvak, slavak, vruchtenvak waar ik mais op ga zetten. Op de volgende rij kweek ik pompoen in het vruchtenvak." Heel systematisch allemaal. Annemieke komt uit de ICT. "Vandaar die systemen, denk ik," lacht ze. "Maar het is eigenlijk gewoon heel makkelijk. En als tegenhanger voor mijn systematiek, houd ik

dan weer heel erg van alles wat onverwacht opkomt, zoals de Vergeet-me-nietjes en de Goudsbloemen die hier groeien.

Voorals mensen zelf verantwoordelijkheid nemen

Misschien kom je Annemieke wel eens tegen bij het verenigingswerk. Ze zet de koffie en begeleidt het werk. "Leuk om te doen," vertelt ze, "Voorals mensen verantwoordelijkheid nemen en zelf iets verzinnen als oplossing voor het werk wat er ligt." Annemieke houdt wel van het collectief. Daarom zit ze nu ook in het bestuur. "Er kwam al herhaaldelijk een noodkreet uit het bestuur, toen dacht ik; als er nou meer mensen zijn die iets doen, dan wordt het werk beter

"De Pioniers is een leuke club. We doen het goed"

verdeeld. We moeten het samen doen!" Annemieke wil wel wat praktisch werk op zich gaan nemen, ze zou bijvoorbeeld de secretaris kunnen ondersteunen. "De Pioniers is een leuke club. We doen het goed," lacht Annemieke. "Er zijn weinig regels, maar toch zijn er wel een paar regels. Dat moet ook. Ik vind het interessant om te zien hoe dat allemaal reilt en zeilt, met onze diversiteit van tuinen en mensen, een mix van moestuinen en siertuinen, zo kleurrijk."

Evelien Pullens

Drie-parken-wandeling in Utrecht Noordoost

Zusterpark Voordorp

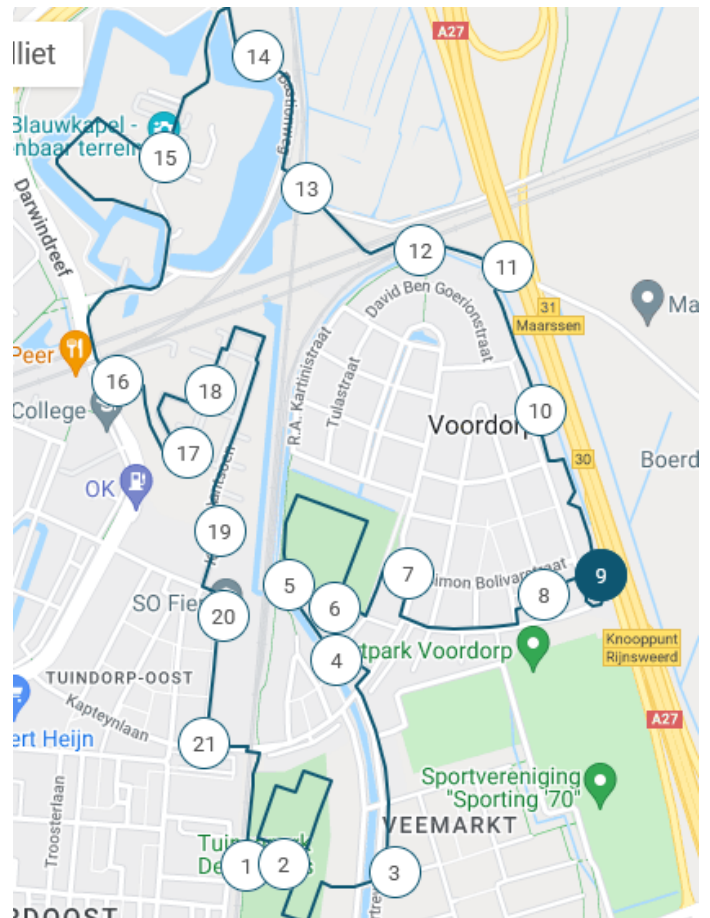
De Drie-parken-wandeling, die op GroenmoetjeDoen!-dag 12 juni wordt geopend in ons tuinenpark door de burgemeester van Utrecht, voert langs de tuinenparken in Utrecht Noordoost en een aantal interessante punten in de wijken Voordorp en Veemarkt. Veel aandacht is er voor de ecologische waarde van die punten; zij vormen verbindingsschakels met het nabije Nationaal Park de Utrechtse Heuvelrug. De wandeling is ontwikkeld als onderdeel van het initiatief Zusterpark Voordorp. Een 'zusterpark' is een wijk die zich als een groene zone verbindt met De Utrechtse Heuvelrug. Zo 'n wijk heeft geveltuintjes, groene stoeptegels, parken en volkstuinen zodat dieren en planten hun weg kunnen vinden in de stedelijke omgeving. Leo Lens, voorzitter van Ons Buiten, is voortrekker van dit initiatief en van de wandeling.

Wandelen met een app

Vanuit ons tuinenpark is Richard Tukker aangeschoven bij een overleg van Zusterpark Voordorp en heeft vervolgens samen met hen de wandeling uitgezet. Naast een folder met een routebeschrijving zal de wandeling worden gedigitaliseerd in maar liefst drie apps, zodat je op je telefoon de route en bijbehorende informatie kunt volgen. Richard heeft wel vaker routes gemaakt die je via de izi.TRAVEL app kan vinden. "Wist je dat er hier straks op het plein wel vijf Pioniers routes en audiotours in die app samen komen," vertelt Richard. "We maakten een Pioniersroute over het terrein, een wandelroute over de geschiedenis van de Pioniers beginnend in Wittevrouwen, het Volkstuinmuseum, binnenkort de Drie-parken-wandeling en daarna volgt er nog één over de Beleeftuin."

Groene verbindingsschakels

De Drie-parken-wandeling kronkelt eerst door De Pioniers, loopt via de wijk Veemarkt naar Ons buiten, langs De Voortuin. Dan voert de wandeling ons via de groene stook langs de snelweg naar het fort en tuinenpark de Bastion. Vervolgens over een nieuw groen pad naar De Driehoek om vandaaruit weer vlak bij De Pioniers uit te komen. Het doel van de wandeling is de verbinding van groen in de wijk te belichten. En natuurlijk spelen de tuinenparken in de wijk daar een grote

rol in. Ook andere vormen van verbinding krijgen aandacht. Zo is er een wateroverloop tussen twee sloten aan weerszijde van de snelweg en is er ook een ecodeuct die twee zijdes van de snelweg verbindt. De GroenmoetjeDoen!-dag is een dag waarop verbinding tussen mensen en verbinding tussen groene initiatieven centraal staat. Net als ieder jaar zullen er op die zondag in juni (12 juni 2022) vanuit de Pioniers een aantal activiteiten zijn. De wandeling en het bezoek van de burgemeester Sharon Dijkstra zijn dit jaar wel de kers op taart.

Een leuke Podcasttip:

De Groentjes

Podcastmakers Marius Kooij en Jurgen van Tolie nemen je mee naar de volkstuin op VV Tuinwijk. Leer over natuurlijk tuinieren, ontmoet leuke mensen en hoor hoe de volkstuin klinkt! Ga mee naar een plek die de bewoners zelf het paradijs in de stad noemen. Luister naar podcast 'De Groentjes. Een portret van een volkstuin'.

<https://app.springcast.fm/podcast/de-groentjes>

Wat is een podcast en hoe werkt het?

Een podcast is een soort radio-uitzending op internet. Het verschil met de ouderwetse radio is dat je zelf bepaalt wanneer je jouw favoriete podcast luistert. Een podcast beluisteren kan via de website van de podcast op je computer, smartphone of tablet. Je kan ook een PodcastApp downloaden voor je smartphone.

Buurman weet alles

Dag buurman,

Er zit zoveel mos in mijn gras. Wat moet ik daar toch aan doen? Heeft u goede tips. Is het schadelijk voor mijn gras?

Hallo Buurvrouw,

Zelf vind ik mos prachtig om te zien, vooral de diversiteit aan kleuren groen en de mooie groevormen op stenen en bomen. Ik zal u er wat over uitleggen.

De spoorplantjes worden door de wind eenvoudig verspreid zodat zaadjes zich op veel plekken kunnen nestelen. Met zogenoemde rizoiden (een soort wortels) houden ze zich vast aan hun ondergrond en nemen zo voedingsstoffen op) Mos groeit of nestelt zich het hele jaar door. Regenwater blijft hangen in het mos waardoor het gras niet kan wortelen en verdroogt. Met de huidige regenval is het dus nog belangrijker de afwatering goed op orde te hebben. Daarom willen we het mos weg uit het gazon. Maar dat is niet altijd eenvoudig, want mos vormt soms een dikke laag.

U vertelt nu wel veel interessante dingen over mos. Maar wat moet ik daar nu mee. Zelf vind ik mos niet zo mooi, zelfs een beetje griezelig. Ook staan er veel te veel waterplassen in mijn tuin. Wat kan ik doen?

Ja ja buurvrouw,

Over het water: de laatste jaren zien we de gevolgen van de klimaatverandering in de tuinen! Overmatige regenval en plassen dus. Als volgende week de grasveldjes wat droger zijn, is het ideaal om aan de slag te gaan. Dit kunt u doen:

1. Kalk strooien in het voorjaar

Met kalk maak je de grond minder zuur. Je gras neemt beter mest op, het mos zal bruin kleuren en verschrompelen. Het bestrooien met kalk doe je het beste al in het vroege voorjaar. Pas vier tot zes weken na bekalken is het tijd om te bemesten.

2. Mos verwijderen door verticuteren

Door verticuteren snijdt je eigenlijk de wortels van mos samen met de bovenste laag, van het gazon door. Je haalt je mossen, onkruid en dode grassen – die vormen de bovenste laag – weg uit je grasmat. Strooi daarna kalk en mos krijgt voorlopig

geen kans om opnieuw te groeien. Verticuteren doe je één of twee keer per jaar. Voor de eerste keer is maart of april het beste, de tweede maal tussen augustus en oktober.

3. Mos bestrijden met organische meststoffen

Je kunt je grasmat bestrooien met organische meststoffen waardoor mos op een natuurlijke wijze wordt uitgeroeid. De organische meststoffen verdeelt je gelijkmatig over je gras in de maanden maart, april en mei.

4. Je gazon vernieuwen

Als je vindt dat je gazon er te slecht uitziet, is het niet verkeerd om het eens te vernieuwen. Het beste kun je dan de oude graszoden afplaggen en hierna de grond goed losmaken.

Succes buurvrouw!

De vijver van tuin 116

Vorig jaar heb ik een plastic vijverbak op Marktplaats op de kop getikt en ingegraven en vol gegooid met water uit de sloot achter mijn tuin.

Een lang gekoesterde wens vervuld. Ik had eindelijk een vijver. Maar die bak slootwater zag er minder idyllisch uit dan ik me had voorgesteld. Er moesten planten komen en al snel begreep ik dat ook zweefalgen zichzelf uiterst serieus nemen. Dat mooie heldere water werd een pan ondoorzichtige oersoep. Niet dat het kikkerdril, dat per yoghurtbeker was geïmigreerd vanuit een bevriende vijver in Huis ter Heide, zich ergens iets van aantrok maar toch... Het zag er niet zo aantrekkelijk meer uit.

Ik leerde dat er poeders en kleiachtige tabletten bestonden, want ik was niet de eerste die kennis maakte met de zweefalg. Het water moest harder, de zuurgraad [pH] naar beneden. Het werkte. En spoedig vulde ik het assortiment aan vijverplanten aan met zuurstofplanten en drijfplantjes, want zonlicht op de waterspiegel bevorderde de algengroei. De kikkervisjes kregen al pootjes en af en toe zat ik samen met visite of de buurkinderen vertederd te glunderen en te wijzen aan de rand, als we ze zagen zwemmen. Na een maand of drie verlaten de kinderkickers de vijver om als het goed is over een twee jaar terug te keren om eieren te leggen. Binnenkort ontvang ik weer kikkerdril van elders want op de eigen leg kan ik volgend jaar pas hopen. Graaf vijvers en vul bakken!

Vanmiddag liep ik een rondje over ons terrein. 12 vijvers geteld, 1 vijver in wording, tenminste dat leek er verdacht veel op. Daarnaast spotte ik nog 1 vogelbad en 5 bakken water waarvan je zou kunnen denken dat ze dienst deden als officiële water biotopen. Graag zou ik de Pioniers oproepen meer vijvers te graven en teilen te vullen met water. Er staan nu al planten in de tuin, zoals Papyrus en de Kattenstaart, die het ook goed doen met hun voeten onder water. Enne....kikkers eten naaktslakken. Do I need to say more?

Pieterneel

Tips van de maand

- Neem een vijver! Lees het stuk hierboven over de vijver van Pieterneel.
- Tip van Paul van Kan (die meegedaan heeft met de snoeicursus): Ga je snoeien? Snoei maximaal 20% van je boom, anders gaat de boom veel te hard uitlopen en heb je weinig aan je snoeiwerk.

Update van de schouwcommissie

Het pad

Het nieuwe seizoen is begonnen! Door het mooie weer in maart werd er al hard gewerkt door de leden om de tuin weer prachtig te maken en klaar voor het grote genieten! Ook het schouwen van de tuinen is op 2 april gestart. De schouwcommissie van De Pioniers zal ook uw tuin gedurende dit jaar gaan bezoeken. Van dit bezoek krijgt u via de mail een schouwrapport met de bevindingen en tips van de schouwcommissie.

Nieuw is dat in het schouwrapport ook opgenomen wordt hoe de stand van de strook van uw tuin aan het asfaltpad is: dat betekent dat we meenemen dat de u als tuinier ook de voorkant, het aanzicht van uw tuin, moet onderhouden.

Verder hebben we allemaal gemerkt dat door de klimaatveranderingen de regens bij tijd en wijle wel erg heftig kunnen zijn en daardoor menig tuin blank komt te staan. Daarom een oproep aan de tuinders om zorg te dragen voor de greppel aan de linkerkant van de tuin, gezien vanaf de ingang. Bij het schouwen wordt de afvoer van water ook meegenomen.

En de Hangende Zegge blijft voortwoekeren: pluk nu echt de kleine Zegges zodat het park niet overwoekerd raakt! Mocht je over het park lopen en je ziet ze staan in de rand van een tuin: buk buk buk nog een keer en pluk pluk ze maar weer. Zo helpen we elkaar om het park steeds mooier te laten zijn.

De schouwcommissie is altijd blij de prachtige tuinen te mogen schouwen en ziet uit naar een heerlijk tuinseizoen.

schouwcommissie.atvdepioniers@gmail.com

De zaagclub

We krijgen vaak vragen over bomen. Soms omdat er één is omgewaaid, zoals in de februaristorm. Soms omdat er takken overhangen. Soms omdat de bomen wel erg groot worden en zon wegnemen bij de burens. Dan kan de zaagclub van de Pioniers u misschien helpen.

Mocht u vragen hebben over takken/bomen en hulp willen hebben? En hebt u gekeken op de bomenkaart van de gemeente Utrecht wat de staat van uw boom is (Ja, ze staan er allemaal op, de bomen van het Pioniers park) maar u wilt er toch wat aan doen? De zaaggroep kijkt graag met u mee en indien nodig laat de nieuw gekochte elektrische zaag graag ronken om uw boom te onderhouden. Via mail: zagers.atvdepioniers@gmail.com of spreek ons aan: Andre, Emiel, Frans en Theo.

Aan wie kon ik een vraag stellen?

Ik heb Lieke met haar twee vrolijke dochtertjes wel eens zien lopen op het plein, maar we hebben nog nooit met elkaar gesproken en kenden elkaars naam niet. Leuk om te horen wat voor tuin ze heeft en waar ze woont, wat voor werk ze doet. Bij een kopje thee maken we kennis. De dochtertjes lopen wat harder van stapel en maken meteen een tekening met hartjes voor me. Lieke vertelt dat zij en haar

man Alex twee jaar gelden, net aan het begin van de coronacrisis, een tuin kregen op ons tuinenpark. Ze wisten nog niet zo veel van tuinieren en moesten alles nieuw kopen; gereedschap, planten en inrichting van het huisje. Het was door de corona een rare tijd want winkels waren dicht en op het tuinenpark kon je geen mensen leren kennen. "Aan wie kon ik een vraag stellen?", vertelt Lieke. "Wij hadden bijvoorbeeld een pruimenboom die schimmel had." Ze voelde zich soms een beetje verloren en was op zoek naar advies en naar het delen en lenen van spullen.

Iets aanbieden of vragen

Lieke woont met haar gezin in de wijk Veemarkt waar ze een Veemarktplaats hebben en een appgroep van de buurt. "Dat werkt prima.

Waarom is er niet zoiets bij de Pioniers?" vroeg Lieke zich af. "Wij hebben bijvoorbeeld een verticuteerhark gekocht, maar die heb je dus eigenlijk nauwelijks nodig. Fijn én duurzaam om deze dan te kunnen delen. Ik ging met mijn idee naar het bestuur. Zij zeiden tegen mij; 'Goed plan, werk het maar uit.'" Een tijdje geleden stuurde ze een enquête rond over de behoefte van een groepsapp of ander systeem om kennis en spullen te delen. "Vervolgens ben ik met onze eigen websitebouwer Jos Berkers (tuin 84) in gesprek gegaan. Jos heeft de Pionierswebsite gemaakt en is steeds op zoek naar nieuwe mogelijkheden. Nu zijn we samen aan het onderzoeken hoe PioDeelt een plek kan krijgen op de onze website," vertelt Lieke. "Er komt nu een pagina op de website waarop mensen

iets kunnen aanbieden en waar mensen kunnen zoeken naar iets wat ze nodig hebben. Daar kan van alles worden neergezet, variërend van een kettingzaag, stekjes of een aanbod om tips over snoeien. Als start ben ik al begonnen met een WhatsAppgroep. Daar kunnen mensen ook actief naar iets vragen wat niet op de website wordt aangeboden." Het is eigenlijk een modernisering van het prikbord in het halletje, denk ik bij mezelf. "Oh, hangt daar een prikbord! Dat zie ik nu pas voor het eerst," lacht Lieke.

WIL JE JE AANMELDEN VOOR DE APP OF DE WEBSITEPAGINA? KIJK OP DE PIODEELT PAGINA OP DE WEBSITE EN VUL HET AANMELDFORMULIER IN.

JE KAN OOK MAILLEN NAAR PIODEELT@DEPIONERS.NL WWW.DEPIONERS.NL